

Oversigt (indholdsfortegnelse)

- [Kapitel I. Almindelige bestemmelser.](#)
- [Kapitel II. Retlig status.](#)
- [Kapitel III. Erhvervmæssig beskæftigelse.](#)
- [Kapitel IV. Velfærdsforanstaltninger.](#)
- [Kapitel V. Administrative foranstaltninger.](#)
- [Kapitel VI. Gennemførelses- og overgangsbestemmelser.](#)
- [Kapitel VII. Slutbestemmelser.](#)

Den fulde tekst

Bekendtgørelse om Danmarks ratifikation af den i Geneve den 28. juli 1951 undertegnede konvention om flygtninges retsstilling. (* 1) (* 2) (* 3) (* 4)

(Flygtningekonventionen)

Ved kgl. resolution af 17. november 1952 har Danmark ratificeret ovennævnte konvention, hvis tekst lyder som følger:

KONVENTION OM FLYGTNINGES RETSSTILLING

Præambel.

De høje kontraherende parter er,

I betragtning af, at De Forenede Nationers pagt og den af plenarforsamlingenden 10. december 1948 vedtagne universelle erklæring om Menneskerettighederne har fastslået princippet om, at mennesker uden forskel skal nyde grundlæggende rettigheder og friheder,

I *betragtning af*, at De Forenede Nationer ved flere lejligheder har tilkendegivet sin dybeste interesse for flygtninge og bestræbt sig for at sikre dem den videst mulige udøvelse af disse grundlæggende rettigheder og friheder,

I *betragtning af*, at det er ønskeligt at revidere og sammenfatte tidligere mellemfolkelige overenskomster om flygtninges retsstilling og ved hjælp af en ny overenskomst at udvide omfanget af sådanne overenskomster og den beskyttelse, som de giver,

I *betragtning af*, at indrømmelse af asyl kan pålægge visse lande urimeligt tunge byrder, og at en tilfredsstillende løsning af et problem, hvis internationale omfang og natur er anerkendt af De Forenede Nationer, derfor ikke kan opnås uden mellemfolkeligt samarbejde,

I ønsket om, at alle stater i erkendelse af flygtningeproblemets sociale og humanitære karakter vil gøre alt, hvad der står i deres magt, for at hindre, at dette problem bliver årsag til spænding mellem stater,

Idet de tager til efterretning, at De Forenede Nationers højkommisær for flygtninge har til opgave at overvåge de mellemfolkelige konventioner, der giver flygtninge beskyttelse, og idet de erkender, at den effektive koordinering af de foranstaltninger, som træffes for at løse dette problem, vil afhænge af staternes samarbejde med højkommisæren,

Blevet enige om følgende:

Kapitel I.

Almindelige bestemmelser.

Artikel 1.

Bestemmelse af udtrykket »flygtning«.

A. For nærværende konventions formål skal udtrykket »flygtning« finde anvendelse på enhver person, der:

- (1) i henhold til aftalerne af 12. maj 1926 og 30. juni 1928, konventionerne af 28. oktober 1933 og 10. februar 1938, protokollen af 14. september 1939 eller den Internationale Flygtningeorganisationstatutter er blevet betragtet som flygtning;

de af den Internationale Flygtningeorganisation i dennes virksomhedsperiode truffede afgørelser om, at en person ikke kan anerkendes som flygtning, skal ikke være til hinder for, at den pågældende, når han opfylder de i dette afsnit under stk. 2 anførte betingelser, anerkendes som flygtning;

- (2) på grund af begivenheder, indtrådt inden den 1. januar 1951, og som følge af velbegundet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser befinder sig udenfor det land, i hvilket han har statsborgerret, og som ikke er i stand til - eller på grund af sådan frygt, ikke ønsker - at søge dette lands beskyttelse; eller som ikke har nogen statsborgerret, og på grund af sådanne begivenheder befinder sig udenfor det land, hvor han tidligere havde fast bopæl, og ikke er i stand til - eller på grund af sådan frygt ikke ønsker - at vende tilbage dertil.

Med hensyn til en person, der har statsborgerret i mere end eet land, skal udtrykket »det land, i hvilket han har statsborgerret« betyde hvert af de lande, i hvilke han har statsborgerret. En person skal således ikke betragtes som værende uden beskyttelse fra det land, i hvilket han har statsborgerret, såfremt han uden gyldig grund, der udspringer af velbegundet frygt, har undladt at søge beskyttelse fra et af de lande, i hvilke han har statsborgerret.

B. (1) For denne konventions formål skal ordene »begivenheder, indtrådt inden den 1. januar 1951« i artikel 1, afsnit A, betyde enten

- (a) »begivenheder, indtrådt i Europa inden den 1. januar 1951«; eller
- (b) »begivenheder, indtrådt i Europa eller andetsteds inden den 1. januar 1951«,

og hver kontraherende stat skal samtidig med sin underskrift, ratifikation eller tiltrædelse afgive en erklæring, hvori det tilkendegives, hvilken af disse betydninger den anvender med hensyn til sine forpligtelser i henhold til denne konvention.

- (2) Enhver kontraherende stat, som har valgt den under (a) anførte formulering, kan nårsomhelst udvide sine forpligtelser ved en til De Forenede Nationers generalsekretær stilet meddelelse om, at den vælger den under (b) anførte formulering.

C. Denne konvention skal ikke længere finde anvendelse på en person, der omfattes af bestemmelserne i afsnit A, såfremt han:

- (1) påny frivilligt har søgt det lands beskyttelse, i hvilket han har søgt det lands beskyttelse, i hvilket han har statsborgerret;

eller

- (2) efter at have mistet sin statsborgerret frivilligt har generhvervet denne;

eller

- (3) har erhvervet en ny statsborgerret og nyder godt af det lands beskyttelse, i hvilket han er blevet statsborger;

eller

- (4) frivilligt påny har bosat sig i det land, som han har forladt eller udenfor hvilket han er forblevet af frygt for forfølgelse;

eller

- (5) ikke længere kan afslå at søge det lands beskyttelse, i hvilket han har statsborgerret, fordi de omstændigheder, ifølge hvilke han er blevet anerkendt som flygtning, er bortfaldet,

denne bestemmelse skal dog ikke finde anvendelse på en af denne artikels afsnit A (1) omfattet flygtning, som kan påberåbe sig tvingende grunde, der har deres oprindelse i tidligere forfølgelse, til at afslå at søge beskyttelse fra det land, i hvilket han har statsborgerret;

- (6) uden at være i besiddelse af nogen statsborgerret er i stand til at vende tilbage til det land, i hvilket han tidligere har haft fast bopæl, fordi de forhold, som førte til, at han er blevet anerkendt som flygtning, ikke længere er til stede,

denne bestemmelse skal dog ikke finde anvendelse på en af denne artikels afsnit A (1) omfattet flygtning, som kan påberåbe sig tvingende grunde, der har deres oprindelse i tidligere forfølgelse, til at afslå at vende tilbage til det land, i hvilket han tidligere havde fast bopæl.

D. Denne konvention skal ikke finde anvendelse på personer, som for nærværende nyder beskyttelse eller bistand fra andre organer eller institutioner under De Forenede Nationer end De Forenede Nationers højkommissær for flygtninge.

Såfremt af en eller anden grund denne beskyttelse eller bistand er bortfaldet, uden at disse personers forhold er blevet endeligt fastlagt i overensstemmelse med de derpå sigtende beslutninger, vedtagne af De Forenede Nationers plenarforsamling, skal disse personer uden videre være berettiget til at nyde de i denne konvention omhandlede fordele.

E. Denne konvention skal ikke finde anvendelse på den, som af de kompetente myndigheder i det land, i hvilket han har bosat sig, anerkendes som havende de rettigheder og pligter, der er knyttet til besiddelse af statsborgerret i det pågældende land.

F. Denne konventions bestemmelser skal ikke finde anvendelse på den, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at han:

- (a) har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de mellemfolkelige aftaler, som er indgået for at træffe forholdsregler herimod;
- (b) har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse udenfor tilflugtslandet, inden han som flygtning fik adgang til dette;
- (c) har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger.

Artikel 2.

Almindelige forpligtelser.

Der påhviler enhver flygtning forpligtelser overfor det land, i hvilket han befinder sig, herunder navnlig at han retter sig efter dets love og bestemmelser såvel som efter foranstaltninger, truffet til opretholdelse af den offentlige orden.

Artikel 3.

Forskelsfri behandling af flygtninge.

De kontraherende stater skal anvende denne konventions bestemmelser på flygtninge uden nogen forskel med hensyn til race, religion eller oprindelsesland.

Artikel 4.

Religion.

De kontraherende stater skal tilstå flygtninge indenfor deres område en mindst ligeså gunstig behandling som den, der tilstås deres egne statsborgere, i henseende til frihed til religionsudøvelse og til deres børns religiøse opdragelse.

Artikel 5.

Rettigheder, tilstået uafhængigt af denne konvention.

Ingen bestemmelse i denne konvention skal anses at berøre nogen rettighed eller fordel, tilstået flygtninge af en kontraherende stat uafhængigt af denne konvention.

Artikel 6.

Udtrykket »under samme forhold«.

For denne konventions formål skal udtrykket »under samme forhold« forstås således, at en person skal opfylde alle sådanne betingelser (herunder dem, der angår varigheden af og betingelserne for midlertidigt eller fast ophold), som han skulle have opfyldt for at nyde den pågældende ret, såfremt han ikke havde været flygtning, undtagen forsåvidt angår betingelser, som efter deres natur ikke kan opfyldes af en flygtning.

Artikel 7.

Fritagelse for gensidighed.

1. Bortset fra gunstigere bestemmelser i denne konvention skal en kontraherende stat indrømme flygtninge samme behandling som den, der indrømmes udlændinge i almindelighed.

2. Efter tre års bosættelse skal alle flygtninge indenfor de kontraherende staters område være fritaget for sådanne betingelser, som i lovgivningen er knyttet til gensidighed.

3. Hver kontraherende stat skal vedblive at indrømme flygtninge de rettigheder og fordele, hvortil de, uden at der foreligger gensidighed, allerede var berettiget på datoen for denne konventions ikrafttræden for den pågældende stats vedkommende.

4. De kontraherende stater skal velvilligt overveje muligheden for, hvor gensidighed ikke foreligger, at indrømme flygtninge rettigheder og fordele udover sådanne, til hvilke de i medfør af stk. 2 og 3 er berettiget, og for at udvide fritagelse fra betingelser om gensidighed til at omfatte flygtningen, som ikke opfylder de i stk. 2 og 3 fastsatte betingelser.

5. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 finder anvendelse såvel på de i denne konventions artikler 13, 18, 19, 21 og 22 omhandlede rettigheder og fordele, som på rettigheder og fordele, som ikke er hjemlet ved denne konvention.

Artikel 8.

Fritagelse for undtagelsesforanstaltninger.

De kontraherende stater skal ikke anvende undtagelsesforanstaltninger, som i forhold til en fremmed stats borgere måtte blive truffet mod disses person, ejendom eller interesser, ovenfor en flygtning, som formelt har statsborgerret i den pågældende stat, alene på grund af hans statsborgerret. Kontraherende stater, som efter deres lovgivning ikke kan anvende den i denne artikel fastsatte almindelige grundsætning, skal efter omstændighederne indrømme sådanne flygtninge fritagelser.

Artikel 9.

Foreløbige foranstaltninger.

Intet i denne konvention skal være til hinder for, at en

kontraherende stat i krigstid eller under andre undtagelsesvis forekommende alvorlige forhold overfor en bestemt person træffer foreløbige foranstaltninger, som den anser for væsentlige af hensyn til sin nationale sikkerhed, indtil det af den kontraherende stat kan afgøres, hvorvidt vedkommende person virkelig er flygtning, og hvorvidt opretholdelsen af de pågældende foranstaltninger i hans tilfælde er nødvendig af hensyn til den nationale sikkerhed.

Artikel 10.

Uafbrudt ophold.

1. Er en flygtning under den anden verdenskrig med magt blevet bortflyttet og bragt til en kontraherende stats område og er han bosat der, skal varigheden af et sådant tvungent ophold medregnes som lovligt fast ophold indenfor dette område.

2. Er en flygtning under den anden verdenskrig med magt blevet bortflyttet fra en kontraherende stats område, og er han inden denne konventions ikrafttræden vendt tilbage dertil for at bosætte sig der, skal tiden før og efter sådan tvungen bortflytning betragtes som een sammenhængende periode i enhver henseende, hvor uafbrudt ophold er påkrævet.

Artikel 11.

Søfarende flygtninge.

For flygtninge, som er regelmæssigt beskæftiget som besætningsmedlemmer ombord på et skib, der sejler under en kontraherende stats flag, skal denne stat velvilligt overveje muligheden for at indrømme dem adgang til bosættelse på sit område, og for at udstede rejsedokumenter til dem eller for at give dem midlertidig adgang til sit område, navnlig med henblik på at lette dem bosættelse i et andet land.

Kapitel II.

Retlig status.

Artikel 12.

Personalstatut.

1. En flygtnings personretlige stilling skal afgøres efter lovgivningen i det land, hvor han har set hjemsted, eller, hvis han intet hjemsted har, efter lovgivningen i det land, hvor han er bosat.

2. En kontraherende stat skal anerkende de af en flygtning tidligere erhvervede og af personalstatuttet bestemte rettigheder, herunder særlig rettigheder knyttet til ægteskab, om fornødent under forudsætning af at de i statens lovgivning foreskrevne former er iagttaget; det er dog et vilkår, at den pågældende rettighed ville være blevet anerkendt efter vedkommende stats lovgivning selv om den pågældende ikke var blevet flygtning.

Artikel 13.

Løsøre og fast ejendom.

Med hensyn til erhvervelse af rørlig og fast ejendom og andre rettigheder vedrørende sådan ejendom samt lejemål og andre aftaler vedrørende rørlig og fast ejendom skal de kontraherende stater tilstå en flygtning den gunstigst mulige behandling og i alle tilfælde en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, der under samme forhold indrømmes udlændinge i almindelighed.

Artikel 14.

Kunstnerret og industriel ejendomsret.

Med hensyn til beskyttelse af industriel ejendomsret såsom retten til opfindelser, mønstre, modeller, varemærker, firmanavne og med hensyn til beskyttelse af rettigheder vedrørende litterære, kunstneriske og videnskabelige værker skal en flygtning i det land, hvor han er fast bosat, nyde samme beskyttelse som den, der ydes dette lands statsborgere, indenfor enhver anden kontraherende stats område skal han nyde samme beskyttelse, som den, der indenfor dette område ydes statsborgere i det land, hvor han er fast bosat.

Artikel 15.

Foreningsret.

Med hensyn til upolitiske og ikke-erhvervsdrivende sammenslutninger og fagforeninger skal de kontraherende stater indrømme flygtninge, der lovligt bor indenfor deres område, den gunstigste behandling, som under samme forhold tilstås et fremmed lands statsborgere.

Artikel 16.

Adgang til domstolene.

1. En flygtning skal indenfor alle kontraherende staters område have fri og uhindret adgang til domstolene.

2. En flygtning skal i den kontraherende stat, hvor han er fast bosat, nyde samme behandling som dennes statsborgere i forhold, der vedrører adgangen til domstolene, herunder adgangen til gratis retshjælp og fritagelse for at stille sikkerhed for sagsomkostninger.

3. I andre lande end det, hvor en flygtning er fast bosat, skal der med hensyn til de i stk. 2 omhandlede forhold indrømmes ham samme behandling som den, der indrømmes statsborgere i det land, hvor han er fast bosat.

Kapitel III.

Erhvervsmaessig beskæftigelse,

Artikel 17.

Lønnet beskæftigelse.

1. Med hensyn til adgang til lønnet beskæftigelse skal de kontraherende stater indrømme flygtninge, der lovligt bor indenfor deres område, den gunstigste behandling, der under samme forhold indrømmes et fremmed lands statsborgere.

2. I alle tilfælde skal begrænsninger vedrørende udlændige eller vedrørende disses beskæftigelse til beskyttelse af det hjemlige arbejdsmarked ikke finde anvendelse på flygtninge, som på den dag, da denne konvention træder i kraft for den pågældende kontraherende stats vedkommende, allerede var undtaget fra disse, eller som opfylder en af de følgende betingelser:

- (a) at vedkommende har haft tre års bopæl i landet;
- (b) at vedkommende er gift med en person, som har statsborgerret i bopælslandet. En flygtning, der har forladt sin ægtefælle, kan ikke påberåbe sig denne bestemmelse;
- (c) at vedkommende har et eller flere børn, der har statsborgerret i bopælslandet.

3. De kontraherende stater skal i henseende til adgangen til lønnet beskæftigelse tage under velvillig overvejelse at ligestille alle flygtninge med deres egne statsborgere, især hvor der er tale om flygtninge, der har fået adgang til deres område i henhold til planer om tilvejebringelse af arbejdskraft eller i forbindelse med indvandringsplaner.

Artikel 18.

Selvstændig virksomhed.

Med hensyn til adgang til for egen regning at udøve virksomhed indenfor landbrug, industri, håndværk og handel og til at stifte handels- og industriselskaber skal de kontraherende stater indrømme flygtninge, der lovligt befinder sig indenfor deres område, den gunstigt mulige behandling og i alle tilfælde en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, der under samme forhold indrømmes udlændige i almindelighed.

Artikel 19.

Liberale erhverv.

1. Hver kontraherende stat skal indrømme flygtninge, som lovligt opholder sig indenfor deres område, og som er i besiddelse af et af statens kompetente myndigheder anerkendt diplom og ønsker at udøve et liberalt erhverv, den gunstigt mulige behandling og i alle tilfælde en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, der under de samme forhold indrømmes udlændige i almindelighed.

2. De kontraherende stater skal efter evne og såvidt deres love og forfatninger tillader det, bestræbe sig for at sikre, at sådanne flygtninge kan nedsætte sig i de områder udenfor hovedlandet, for hvis mellemfolkelige forhold de er ansvarlige.

Kapitel IV.

Velfærdsforanstaltninger.

Artikel 20.

Rationering.

Hvor der består et rationeringssystem, som finder anvendelse på befolkningen i sin helhed, og som regulerer den almindelige fordeling af mangelvarer, skal der indrømmes flygtninge samme behandling som statsborgerne.

Artikel 21.

Bolig.

I det omfang, hvori boligforhold ordnes ved love eller bestemmelser eller er undergivet offentlige myndigheders kontrol, skal de kontraherende stater indrømme flygtninge, der lovligt bor indenfor deres område, den gunstigst mulige behandling og i alle tilfælde en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, der under samme forhold indrømmes udlændige i almindelighed.

Artikel 22.

Offentlig undervisning.

1. Med hensyn til elementær undervisning skal de kontraherende stater indrømme flygtninge samme behandling som den, der tilkommer deres egne statsborgere.

2. Med hensyn til anden undervisning end elementær undervisning og navnlig med hensyn til adgang til studier, anerkendelse af eksamensbeviser, diplomer og akademiske grader fra udenlandske læreanstalter, fritagelse for gebyrer og afgifter og tildeling af stipendier skal de kontraherende stater indrømme flygtninge den gunstigst mulige behandling og i alle tilfælde en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, der under samme forhold indrømmes udlændige i almindelighed.

Artikel 23.

Offentlige understøttelse.

Med hensyn til offentlig hjælp og understøttelse skal de kontraherende stater indrømme flygtninge, der lovligt bor indenfor deres område, samme behandling som deres egne statsborgere.

Artikel 24.

Arbejderlovgivning og social tryghed.

1. De kontraherende stater skal i de efterfølgende forhold indrømme flygtninge, der lovligt bor indenfor deres område, samme behandling som deres egne statsborgere:

- (a) Forsåvidt disse spørgsmål er ordnet ved love eller bestemmelser eller er undergivet administrative myndigheders kontrol: Lønninger, herunder forsørgertillæg, hvor disse udgør en del af lønningen,

arbejdstid, overarbejde, ferie med løn, indskrænkninger vedrørende hjemmearbejde, mindstealder for beskæftigelse, lærlingeforhold og faglig uddannelse, kvinders og unge menneskers arbejde samt adgang til at nyde fordelene ved kollektivaftaler;

- (b) Social tryghed (lovbestemmelser vedrørende tilskadekomst under arbejde, erhvervssygdomme, moderskab, sygdom, invaliditet, alderdom, død, arbejdsløshed, familieforsørgelse og enhver anden risiko, som i henhold til vedkommende lands love eller bestemmelser omfattes af en ordning til gennemførelse af social tryghed) dog med forbehold af:
- (i) Særlige ordninger vedrørende bevarelsen af erhvervede rettigheder eller rettigheder under erhvervelse;
- (ii) særlige ordninger efter bopælslandets love eller bestemmelser, som vedrører ydelser eller dele af ydelser, som alene udredes af offentlige midler, eller som vedrører ydelser, der tilstås personer, som ikke opfylder de for opnåelse af normal rente foreskrevne betingelser.

2. Er en flygtning afgået ved døden som følge af en ulykke indtruffet under hans arbejde eller en erhvervssygdom, skal retten til erstatning i anledning af hans død ikke berøres af, at den erstatningsberettigede er bosat udenfor den kontraherende stats område.

3. De kontraherende stater skal lade flygtninge nyde godt af de overenskomster, der er eller i fremtiden måtte blive afsluttet mellem dem angående bevarelsen af sådanne rettigheder i henseende til social tryghed, som er erhvervet eller er under erhvervelse, på samme betingelser, som gælder for statsborgere i de stater, der har afsluttet de pågældende overenskomster.

4. De kontraherende stater vil velvilligt overveje spørgsmålet om såvidt muligt at lade flygtninge nyde godt af lignende overenskomster, som til enhver tid måtte være i kraft mellem de pågældende kontraherende stater og ikke-kontraherende stater.

Kapitel V.

Administrative foranstaltninger.

Artikel 25.

Administrativ bistand.

1. I tilfælde, hvor en flygtnings udøvelse af en ret normalt ville kræve bistand fra en fremmed stats myndigheder, til hvilke han ikke kan rette henvendelse, skal de kontraherende stater, indenfor hvis område han er bosat, drage omsorg for, at denne bistand ydes ham af deres egne myndigheder eller af en international myndighed.

2. Den eller de i stk. 1 omhandlede myndigheder skal til flygtninge udstede eller under deres tilsyn foranledige udstedt sådanne dokumenter eller attester, som normalt udstedes til udlændinge af eller gennem deres hjemlands myndigheder.

3. Således udstedte dokumenter eller attester skal træde i stedet for de officielle dokumenter, som udstedes til udlændinge af eller gennem deres hjemlands myndigheder, og skal nyde tillid, medmindre der foreligger bevisligheder, som afkræfter dem.

4. Med forbehold af sådanne undtagelser, som kan indrømmes ubemidlede, skal det være tilladt at opkræve afgifter for de i denne artikel omhandlede bistandsydelser, men sådanne afgifter skal være af rimelig størrelse og svare til dem, som afkræves landets egne statsborgere for tilsvarende ydelser.

5. Bestemmelserne i denne artikel udelukker ikke anvendelsen af artiklerne 27 og 28.

Artikel 26.

Bevægelsesfrihed.

Hver kontraherende stat skal indrømme flygtninge, der lovligt befinder sig indenfor dens område, ret til at vælge deres opholdssted og til frit at bevæge sig indenfor dens område med forbehold af sådanne bestemmelser, som under samme forhold måtte finde anvendelse på udlændinge i almindelighed.

Artikel 27.

Identitetspapirer.

De kontraherende stater skal udstede identitetspapirer til enhver flygtning indenfor deres område, som ikke er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument.

Artikel 28.

Rejsedokumenter.

1. De kontraherende stater skal til flygtninge, der lovligt bor indenfor deres område, udstede rejsedokumenter til brug for rejse udenfor deres område, medmindre tvingende hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden tilsiger andet; på sådanne dokumenter skal bestemmelserne i tillægget til denne konvention finde anvendelse. De kontraherende stater kan udstede sådant rejsedokument til enhver anden flygtning indenfor deres område; de skal navnlig velvilligt overveje muligheden for at udstede sådant rejsedokument til flygtningen indenfor deres område, som ikke er i stand til at opnå et rejsedokument fra det land, i hvilket de lovligt er bosat.

2. Rejsedokumenter, som af deltagere i tidligere mellemfolkelige overenskomster i henhold til disse er udstedt til flygtninge, skal af de kontraherende stater anerkendes og behandles på samme måde, som om de havde været udstedt i henhold til denne artikel.

Artikel 29.

Offentlige afgifter.

1. De kontraherende stater må ikke pålægge flygtninge andre eller højere afgifter, gebyrer eller skatter af nogensomhelst art end sådanne, som under tilsvarende forhold pålægges eller måtte blive pålagt deres egne statsborgere.

2. Foranstående stykke skal ikke være til hinder for, at love og bestemmelser vedrørende afgifter for udstedelse af administrative dokumenter, herunder identitetspapir, til udlændinge finder anvendelse på flygtninge.

Artikel 30.

Formueoverførsel.

1. Enhver kontraherende stat skal i overensstemmelse med sine love og bestemmelser tillade flygtningen at overføre formueværdier, som de har indbragt til dens område, til et andet land til hvilket de har fået adgang med endelig bosættelse for øje.

2. Enhver kontraherende stat skal velvilligt overveje ansøgninger fra flygtninge om tilladelse til at overføre alle formueværdier, hvor disse end måtte befinde sig, som er nødvendige for deres endelige bosættelse i et andet land, til hvilket de har fået adgang.

Artikel 31.

Flygtninge, som ulovligt opholder sig i tilflugtslandet.

1. Flygtninge, som kommer direkte fra et område, hvor deres liv eller frihed truedes i den i artikel 1 anførte betydning, og uden tilladelse indrejser til eller befinder sig indenfor de kontraherende staters område, skal ikke i disse stater kunne straffes for ulovlig indrejse eller ophold, forudsat at de uopholdeligt henvender sig til myndighederne og godtgør, at de har haft rimelig grund til deres ulovlige indrejse eller tilstedeværelse.

2. De kontraherende stater skal ikke oplægge sådanne flygtninge andre begrænsninger i deres bevægelsesfrihed end dem, der er nødvendige, og sådanne begrænsninger skal alene anvendes, indtil flygtningenes forhold i landet er blevet ordnet, eller indtil de opnår adgang til et andet land. De kontraherende stater skal indrømme sådanne flygtninge en rimelig frist og alle nødvendige lettelser for at opnå adgang til et andet land.

Artikel 32.

Udvisning.

1. De kontraherende stater må ikke udvise en flygtning, der lovligt befinder sig på deres område, undtagen af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden.

2. En sådan flygtning må alene udvises på grundlag af en afgørelse, truffet i overensstemmelse med gældende lov. Medmindre tvingende hensyn til statens egen sikkerhed tilsiger andet, skal der gives flygtningen adgang til at fremlægge bevisligheder for at rense sig og til dette formål at appellere til og lade give møde for vedkommende myndighed eller en eller flere af vedkommende myndighed særligt udpegede personer.

3. De kontraherende stater skal indrømme en sådan flygtning en rimelig frist til at søge lovlig adgang til et andet land. De kontraherende stater forbeholder sig retten til i denne tid at anvende sådanne interne foranstaltninger, som de måtte finde nødvendige.

Artikel 33.

Forbud mod udvisning eller afvisning.

1. Ingen kontraherende stat må på nogensomhelst måde udvise eller afvise en flygtning ved grænserne til sådanne områder, hvor hans liv eller frihed ville være truet på grund af hans race, religion, nationalitet, hans tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller hans politiske anskuelser.

2. Nærværende bestemmelse kan dog ikke påberåbes af en flygtning, som med rimelig grund må anses for en fare for det lands sikkerhed, i hvilket han befinder sig, eller som efter en endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet i det pågældende land.

Artikel 34.

Naturalisation.

De kontraherende stater skal såvidt muligt lette flygtninges optagelse i samfundet og naturalisation. De skal navnlig på enhver måde bestræbe sig for at fremskynde behandlingen af naturalisationssager og nedsætte afgifterne for og omkostningerne ved denne behandling til det mindst mulige.

Kapitel VI.

Gennemførelses- og overgangsbestemmelser.

Artikel 35.

De nationale myndigheders samarbejde med De Forenede Nationer.

1. De kontraherende stater forpligter sig til at samarbejde med De Forenede Nationers højkommisariat for flygtninge eller enhver anden institution under De Forenede Nationer, som måtte efterfølge det i udøvelsen af dets funktioner, og skal navnlig lette det i udførelsen af dets hverv med at overvåge anvendelsen af denne konventions bestemmelser.

2. For at sætte højkommisariatet eller enhver anden institution under De Forenede Nationer, som måtte efterfølge det, i stand til at aflægge beretninger til De Forenede Nationers kompetente organer, påtager de kontraherende stater sig at forsyne dem, i en dertil egnet form, med ønskede oplysninger og statistiske data vedrørende:

- (a) flygtninges stilling,
- (b) gennemførelsen af denne konvention og
- (c) sådanne love, forskrifter og forordninger angående flygtninge,

som er eller senere måtte blive sat i kraft.

Artikel 36.

Oplysning om national lovgivning.

De kontraherende stater skal til De Forenede Nationers generalsekretær fremsende de love og bestemmelser, som de måtte vedtage for at sikre gennemførelsen af denne konvention.

Artikel 37.

Forhold til tidligere konventioner.

Under forbehold af bestemmelserne i artikel 28, stk. 2, træder denne konvention mellem deltagerne i denne i stedet for aftalerne af 5. juli 1922, 31. maj 1924, 12. maj 1926, 30. juni 1928 og 30. juli 1935, konventionerne af 28. oktober 1933 og 10. februar 1938, protokollen af 14. september 1939 og overenskomsten af 15. oktober 1946.

Kapitel VII.

Slutbestemmelser.

Artikel 38.

Bilæggelse af tvistigheder.

Enhver tvist mellem deltagerne i denne konvention vedrørende dens fortolkning eller anvendelse, som ikke kan bilægges ved andre midler, skal på forlangende af en af parterne i tvisten henvises til den mellemfolkelige domstol.

Artikel 39.

Undertegnelse, ratifikation og tiltrædelse.

1. Denne konvention skal åbnes for undertegnelse i Geneve den 28. juli 1951 og skal derefter deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær. Den skal være åben for undertegnelse i De Forenede Nationers europæiske kontor fra den 28. juli til den 31. august 1951 og skal påny være åben for undertegnelse i De Forenede Nationers hovedsæde fra den 17. september 1951 til den 31. december 1952.

2. Denne konvention skal kunne undertegnes af alle De Forenede Nationers medlemsstater og ligeledes af enhver anden stat, som har været indbudt til at deltage i konferencen af befuldmægtigede om flygtninges og statsløse personers retsstilling, eller som af plenarforsamlingen er blevet opfordret til at undertegne den. Den skal ratificeres, og ratifikationsinstrumenterne skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

3. Denne konvention skal fra og med den 28. juli 1951 kunne tiltrædes af de i denne artikels stk. 2 omhandlede stater. Tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesdokument hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 40.

Territorial anvendelse.

1. Enhver stat kan samtidig med undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen erklære, at denne konvention skal udvides til at gælde for alle eller nogle af de områder, for hvis mellemfolkelige forhold den er ansvarlig. En sådan erklæring bliver virksom, når konventionen træder i kraft for den pågældende stats vedkommende.

2. På et hvilket som helst senere tidspunkt skal en sådan udvidelse ske ved en til De Forenede Nationers generalsekretær rettet meddelelse og blive virksom fra og med den halvfemsindstyvende dag, efter at meddelelsen er modtaget af De Forenede Nationers generalsekretær, eller fra og med den dag, da konventionen træder i kraft for den pågældende stats vedkommende, såfremt denne dato er senere.

3. Med hensyn til de områder, til hvilke konventionen ikke udvides samtidig med undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen, skal hver af de pågældende stater overveje muligheden for at tage de nødvendige skridt med henblik på at udvide konventionens anvendelse til sådanne områder, alt under forbehold af samtykke fra de pågældende områders regeringer, hvor et sådant samtykke af forfatningsmæssige grunde er nødvendigt.

Artikel 41.

Anvendelse på forbundsstater.

For forbundsstater eller stater, der ikke er enhedsstater, gælder følgende bestemmelser:

- (a) Med hensyn til de artikler i denne konvention, hvis gennemførelse henhører under forbundets lovgivningsmagt, skal, i den udstrækning dette gælder, forbundsregeringens forpligtelser være de samme som dem, der påhviler deltagere, der ikke er forbundsstater;
- (b) med hensyn til de artikler i denne konvention, hvis gennemførelse henhører under lovgivningsmagten i de enkelte stater, provinser eller kanton, som ikke i henhold til forbundets forfatningssystem er forpligtet til at træffe lovgivningsforanstaltninger, påhviler det forbundsregeringen på det tidligst mulige tidspunkt med en velvillig anbefaling at bringe sådanne artikler til de pågældende stats-, provins- eller kantonale myndigheders kendskab;
- (c) en forbundsstat, der er deltager i denne konvention, skal efter begæring, fremsat gennem De Forenede Nationers generalsekretær af enhver anden kontraherende stat, fremkomme med en redegørelse om lovgivning og praksis i forbundet og i de enheder, hvoraf dette består, vedrørende en hvilken som helst bestemmelse i konventionen, af hvilken redegørelse fremgår, i hvilket omfang den pågældende bestemmelse er gennemført ved lovgivning eller på anden måde.

Artikel 42.

Forbehold.

1. Enhver stat kan samtidig med undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen tage forbehold overfor konventionens artikler, undtagen for såvidt angår artiklerne 1, 3, 4, 10 (1) 33, 36 - 46.

2. Enhver stat, som tager forbehold i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, kan nårsomhelst tilbagekalde forbeholdet ved en meddelelse herom til De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 43.

Ikrafttrædelse.

1. Denne konvention skal træde i kraft på den halvfemsindstyvende dag efter deponeringen af det sjette ratifikationsinstrument eller tiltrædelsesdokument.

2. For enhver stat, der ratificerer eller tiltræder konventionen, efter at det sjette ratifikationsinstrument eller tiltrædelsesdokument er deponeret, skal konventionen træde i kraft på den halvfemsindstyvende dag efter, at den pågældende stat har deponeret sit ratifikationsinstrument eller tiltrædelsesdokument.

Artikel 44.

Opsigelse.

1. Enhver kontraherende stat kan nårsomhelst opsig denne konvention ved en til De Forenede Nationers generalsekretær rettet meddelelse.

2. En sådan opsigelse skal blive virksom for den pågældende kontraherende stat eet år efter den dag, på hvilken den blev modtaget af De Forenede Nationers generalsekretær.

3. Enhver stat, som har afgivet en erklæring eller meddelelse i medfør af artikel 40, kan på et hvilket som helst senere tidspunkt ved en meddelelse til De Forenede Nationers generalsekretær erklære, at konventionen skal ophøre med at finde anvendelse på det pågældende område eet år efter den dag, da meddelelsen modtages af generalsekretæren.

Artikel 45.

Revision.

1. Enhver kontraherende stat kan nårsomhelst ved en til De Forenede Nationers generalsekretær rettet meddelelse anmode om revision af denne konvention.

2. De Forenede Nationers plenarforsamling skal i givet fald anbefale de skridt, der vil være at tage i anledning af en sådan anmodning.

Artikel 46.

Meddelelser fra De Forenede Nationers generalsekretær.

De Forenede Nationers generalsekretær skal underrette alle medlemmer af De Forenede Nationer og de i artikel 39 omhandlede ikke-medlemsstater om:

- (a) erklæringer og meddelelsen i henhold til afsnit B i artikel 1;
- (b) undertegnelser, ratifikationer og tiltrædelser i henhold til artikel 39;
- (c) erklæringer og meddelelser i henhold til artikel 40;
- (d) forbehold og tilbagekaldelser i henhold til artikel 42;
- (e) datoen, på hvilken denne konvention i henhold til artikel 43 træder i kraft;
- (f) opsigelser og meddelelser i henhold til artikel 44;
- (g) anmodninger om revision i henhold til artikel 45.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, behørigt befuldmægtigede, undertegnet denne konvention på deres respektive regerings vegne.

Udfærdiget i Geneve den otteogtyvende juli 1951 i et enkelt eksemplar, hvis engelske og franske tekster skal have samme gyldighed, og som skal forblive deponeret i De Forenede Nationers arkiv, og hvoraf bekræftede kopier skal tilstilles alle medlemmer af De Forenede Nationer og de i artikel 39 omhandlede ikke-medlemsstater.

- (Underskrifter)

TILLÆG.

§ 1

1. Det i denne konventions artikel 28 omhandlede rejsedokument skal være i overensstemmelse med vedhæftede model.

2. Dokumentet skal udfærdiges på mindst to sprog, hvoraf det ene skal være engelsk eller fransk.

§ 2

Med forbehold af de i udstedelseslandet gældende forskrifter skal børn kunne optages i det for en af forældrene eller under særlige omstændigheder i det for en anden voksen flygtning udstedte rejsedokument.

§ 3

De afgifter, som pålægges for udstedelse af dokumentet, må ikke gå ud over den laveste afgiftssats for udstedelse af nationale pas.

§ 4

bortset fra særlige tilfælde eller undtagelsestilfælde skal dokumentet være gyldigt for det størst mulige antal lande.

§ 5

Dokumentet skal alt efter den udstedende myndigheds bestemmelse være gyldigt i eet eller i to år.

§ 6

1. Fornyelse af dokumentet eller forlængelse af dets gyldighed tilkommer den udstedende myndighed, så længe indehaveren ikke lovligt har bosat sig indenfor et andet område og lovligt er bosat indenfor nævnte myndigheds område. Udstedelse af et nyt dokument tilkommer under samme betingelser den myndighed, som har udstedt det tidligere dokument.

2. Diplomatiske eller konsulære myndigheder, der har fået særlig bemyndigelse hertil, skal være berettiget til at forlænge gyldigheden af de af deres regeringer udstedte rejsedokumenter for et tidsrum af ikke over seks måneder.

3. De kontraherende stater skal velvilligt overveje spørgsmålet om fornyelse eller forlængelse af rejsedokumenters gyldighed eller om udstedelse af nye dokumenter til flygtninge, som ikke længere lovligt er bosat indenfor deres område, men som er ude af stand til at opnå et rejsedokument fra det land, i hvilket de har deres lovlige bopæl.

§ 7

De kontraherende stater skal anerkende gyldigheden af de dokumenter, der er udstedt i henhold til bestemmelserne i denne konventions artikel 28.

§ 8

De kompetente myndigheder i det land, hvortil en flygtning ønsker at begive sig, skal, hvis de er villige til at give ham adgang, forsyne hans rejsedokument med visum, hvis et sådant er påkrævet.

§ 9

1. De kontraherende stater påtager sig at meddele gennemrejsevisa til flygtninge, som har opnået visum til et område, der er deres endelige bestemmelsested.

2. Meddelelse af sådanne visa kan nægtes af grunde, som vil berettige, at visa nægtes andre udlændinge.

§ 10

Afgifterne for udstedelse af udrejse-, indrejse- eller

gennemrejsevisa må ikke overstige den laveste afgiftssats for visering af udenlandske pas.

§ 11

Når en flygtning lovligt er bosat indenfor en anden kontraherende stats område, skal ansvaret for udstedelsen af et nyt dokument i henhold til bestemmelserne i artikel 28 og under de der angivne vilkår påhvile dette områdes kompetente myndighed, til hvilken flygtningen skal have ret til at indgive sin anmodning.

§ 12

Den myndighed, der udsteder et nyt dokument, skal inddrage det gamle dokument og sende dette tilbage til det land, der har udstedt det, såfremt det i dokumentet er angivet, at sådan tilbagesendelse skal ske; i modsat fald skal den inddrage og annullere dokumentet.

§ 13

1. Enhver kontraherende stat forpligter sig til at lade indehaveren af et af den i henhold til denne konventions artikel 28 udstedt rejsedokument genindrejse i dens område på et hvilket som helst tidspunkt indenfor dokumentets gyldighedstid.

2. Med forbehold af bestemmelserne i foregående stykke kan en kontraherende stat forlange, at dokumentets indehaver opfylder de formaliteter, som måtte være foreskrevet med hensyn til udrejse fra eller genindrejse i dens område.

3. I undtagelsestilfælde eller i tilfælde, hvor flygtningens opholdstilladelse gælder for et nærmere bestemt tidsrum, forbeholder de kontraherende stater sig ret til ved udstedelsen af dokumentet at begrænse det tidsrum, indenfor hvilket flygtningen kan genindrejse, dog således at dette tidsrum ikke må være kortere end 3 måneder.

§ 14

Alene med forbehold af reglerne i § 13 skal bestemmelserne i dette tillæg ikke på nogen måde berøre de ved love og forordninger fastsatte betingelser vedrørende adgang til, gennemrejse igennem, ophold og bosættelse i og udrejse fra de kontraherende staters områder.

§ 15

Hverken udstedelsen af dokumentet eller de deri foretagne påtegninger er afgørende for eller påvirker indehaverens retsstilling, navnlig forsåvidt angår statsborgerforholdet.

§ 16

Udstedelsen af dokumentet giver ikke indehaveren nogensomhelst ret til at nyde beskyttelse fra udstedelseslandets diplomatiske eller konsulære myndigheder og hjemler ikke disse myndigheder nogen ret til at udøve beskyttelse.

Bilag.

Model til rejsedokument.

Dokumentet udfærdiges i form af et hefte (ca. 15 X 10 centimeter).

Det anbefales at trykke det således, at enhver radering eller rettelse med kemiske eller andre midler let kan opdages, og at gentage ordene »konvention af 28. juli 1951« på hver side på udstedelseslandets sprog.

(Omslag).

REJSEDOKUMENT.

(Konvention af 28. juli 1951).
-----

(1).

Nr. ....

REJSEDOKUMENT.

(Konvention af 28. juli 1951).

Dette dokument er gyldigt indtil den ....., medmindre det forlænges eller fornyes.

Navn .....

Fornavn(e) .....

Ledsaget af ..... barn (børn).

1. Dette dokument er alene udstedt for at forsyne indehaveren med en rejselegitimation, som kan anvendes i stedet for nationalitetspas. Dokumentet tager ikke stilling til og berører ikke på nogen måde indehaverens statsborgerforhold.

2. Indehaveren er berettiget til at vende tilbage til ..... (her anføres udstedelseslandet) indtil den ....., medmindre en senere dato er anført herefter. (Tidsrummet, indenfor hvilket indehaveren er berettiget til at vende tilbage, må ikke være kortere end 3 måneder).

3. Såfremt indehaveren tager fast ophold i et andet land end det, der har udstedt nærværende rejsedokument, skal han, hvis han påny ønsker at rejse, ansøge myndighederne i opholdslandet om udstedelse af ny rejselegitimation. (Den myndighed, som udsteder det nye rejsedokument, skal inddrage det gamle rejsedokument og tilbagesende det til den udstedende myndighed) 1).

(Dette rejsedokument indeholder ..... sider foruden omslaget).

-----
(2).

Fødested og fødselsdato .....

Stilling .....

Nuværende bopæl .....

2) Hustrus pigenavn og fornavn(e) .....

2) Ægtemands navn og fornavn(e) .....

Signalement.

Højde .....

Hår .....

Øjenfarve .....

Næse ..

Ansigtsform .....

Hudfarve .....

Særlige kendetegn .....

Indehaveren ledsages af følgende børn:

Navn	Fornavn(e)	Fødested og fødselsdato	Køn
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....

2) Det ikke benyttede udstreges.

(Dette rejsedokument indeholder ..... sider foruden omslaget).

-
- 1) Den i parentes angivne sætning indføres af de stater, som måtte ønske det.

-
-
-
-

(3) .

Indehaverens fotografi og den udstedende myndigheds stempel.

Indehaverens fingeraftryk (hvor sådant kræves).

Indehaverens underskrift .....

(Dette rejsedokument indeholder ..... sider foruden omslaget).

---

(4) .

1. Dette rejsedokument er gyldigt for rejser til følgende lande: .....

.....
.....

2. Dette rejsedokument er udstedt på grundlag af følgende bevisligheder:

.....
.....

Udstedt i .....

Dato .....

Den udstedende myndigheds

underskrift og stempel:

Erlagt afgift:

(Dette rejsedokument indeholder ..... sider foruden omslaget).

---

(5) .

Forlængelse eller fornyelse af gyldigheden.

Erlagt afgift: Fra .....

Til .....

Udfærdiget i ..... dato .....

Den udstedende myndigheds underskrift og stempel:

Forlængelse eller fornyelse af gyldigheden.

Erlagt afgift: Fra .....

Til .....

Udfærdiget i ..... dato .....

Den udstedende myndigheds underskrift og stempel:

(Dette rejsedokument indeholder ..... sider foruden omslaget).

-----

(6).

Forlængelse eller fornyelse af gyldigheden.

Erlagt afgift: Fra .....

Til .....

Udfærdiget i ..... dato .....

Den udstedende myndigheds underskrift og stempel:

Forlængelse eller fornyelse af gyldigheden.

Erlagt afgift: Fra .....

Til .....

Udfærdiget i ..... dato .....

Den udstedende myndigheds underskrift og stempel:

(Dette rejsedokument indeholder ..... sider foruden omslaget).

(7-32).

Viseringer.

Indehaverens navn skal gentages i hvert visum.

(Dette rejsedokument indeholder ..... sider foruden omslaget).

Konventionen er hidtil blevet undertegnet af repræsentanter for følgende stater (datoen angiver tidspunktet for undertegnelsen):

Belgien	28. juli	1951.
Brasilien	15. juli	1952.
Colombia	28. juli	1951.
Danmark	28. juli	1951.
Den tyske Forbundsrepublik	19. nov.	1951.
Frankrig	11. sept.	1952.
Grækenland	10. april	1952.
Israel	1. august	1951.
Italien	23. juli	1952.
Jugoslavien	28. juli	1951.
Liechtenstein	28. juli	1951.
Luxembourg	28. juli	1951.
Nederlandene	28. juli	1951.
Norge	28. juli	1951.
Schweiz	28. juli	1951.
Sverige	28. juli	1951.
Storbritannien	28. juli	1951.
Tyrkiet	24. august	1951.
Vatikanet	21. maj	1952.
Østrig	28. juli	1951.

Konventionen er foreløbig blevet ratificeret eller tiltrådt af følgende stater (datoen angiver tidspunktet for deponeringen af ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumentet):

Australien ..... 22. januar 1954.

Belgien ..... 22. juli 1953.
Danmark 3) ..... 4. decbr. 1952.
Den tyske Forbundsrepublik ..... 1. decbr. 1953.
Luxembourg ..... 23. juli 1953.
Monaco ..... 18. maj 1954.
Norge ..... 23. marts 1953.
Storbritannien ..... 11. marts 1954.

Nedennævnte lande har enten ved undertegnelsen eller ved ratifikationen henholdsvis tiltrædelsen af konventionen i henhold til dennes artikel 1 afsnit B (1) tilkendegivet at de begivenheder, der anses for afgørende for, om en person skal anses for flygtning, skal have fundet sted inden den 1. januar 1951 i Europa eller andetsteds:

Belgien,
Danmark,
Den tyske Forbundsrepublik,
Grækenland,
Nederlandene,
Norge,
Storbritannien,
Østrig,

medens følgende lande i henhold til samme bestemmelse har tilkendegivet, at de nævnte begivenheder skal have fundet sted inden den 1. januar 1951 i Europa:

Australien,
Colombia,
Frankrig,
Italien,
Luxembourg,
Monaco,
Tyrkiet.

- 3) Ved deponeringen af det danske ratifikationsinstrument blev det under henvisning til konventionens artikel 40, stk. 1, tilkendegivet, at konventionens bestemmelser med de på side 47 anførte forbehold tillige vil blive bragt i anvendelse for Grønland.

Indholdet af de af de enkelte lande i medfør af konventionens artikel 42 tagne forbehold med hensyn til konventionens bestemmelser:

Australien.

De i konventionens artikler 17, 18, 19 og 26 fastsatte forpligtelser i henseende til flygtninge forstås således, at ingen af disse udelukker:

- (a) at der fastsættes betingelser for en flygtnings indrejse i Australien eller i noget af dets territorier, når indrejsen sker i et nærmere betegnet øjemed, eller
- (b) at der træffes aftale med en flygtning, hvorefter denne forpligtes til i en bestemt periode efter sin indrejse i Australien eller i noget af dets territorier at tage beskæftigelse under den australske regerings kontrol.

Den australske regering påtager sig ikke de i artikel 28 stk. 1 omhandlede forpligtelser, men er rede til at anerkende rejsedokumenter, der i medfør af nævnte artikel er udstedt af andre deltagende stater.

Den australske regering påtager sig ikke de i artikel 32 omhandlede forpligtelser.

Belgien.

I alle tilfælde, hvor konventionen tilstår flygtninge den gunstigst mulige behandling, som indrømmes et fremmed lands statsborgere, vil den pågældende bestemmelse af den belgiske regering ikke blive fortolket således, at den nødvendigvis medfører, at vedkommende derved omfattes af den ordning, der finder anvendelse på statsborgere fra lande, med hvilke Belgien har afsluttet regionale, toldmæssige, økonomiske eller politiske overenskomster.

Artikel 15 skal ikke finde anvendelse i Belgien; flygtninge, der lovligt opholder sig på belgisk territorium, vil i henseende til retten til at deltage i sammenslutninger nyde samme behandling, som den der tilstås udlændinge i almindelighed.

Danmark.

Konventionens artikler 14 og 17 samt artikel 24 stk. 3 skal ikke være bindende for Danmark.

Bestemmelserne i artikel 24 stk. 1, hvorefter flygtninge i visse tilfælde ligestilles med landets statsborgere, skal ikke indeholde nogen forpligtelse for Danmark til i alle disse tilfælde at tilstå flygtninge ganske samme ydelser, som i henhold til lovgivningen tilkommer landets statsborgere, men blot til at yde dem fornødent underhold.

Bestemmelsen i samme artikels stk. 2 skal for Danmarks vedkommende alene gælde under forbehold af, at de erstatningsberettigede er statsborgere i lande, som ligestiller danske statsborgere med deres egne statsborgere med hensyn til ydelser efter den tilsvarende lovgivning.

Italien.

Bestemmelserne i konventionens artikler 6, 7 stk. 2, 8, 17, 18, 19, 22 stk. 2, 23, 25 og 34 anerkendes alene som henstillinger.

Luxembourg

I alle tilfælde, hvor denne konvention tilstår flygtninge den gunstigst mulige behandling, der indrømmes statsborgere fra et andet land, vil den pågældende bestemmelse af Storhertugdømmet Luxembourg ikke blive fortolket således, at den nødvendigvis medfører, at vedkommende derved omfattes af den ordning, der finder anvendelse på statsborgere fra lande, med hvilke Luxembourg har afsluttet regionale, toldmæssige, økonomiske eller politiske overenskomster.

Monaco.

Bestemmelserne i konventionens artikel 7 stk. 2, 15, 22, stk. 1, 23 og 24 anerkendes foreløbig blot som henstillinger og ikke som retlige forpligtelser.

Nederlandene.

I alle tilfælde, hvor denne konvention tilstår flygtninge den gunstigst mulige behandling, der indrømmes statsborgere fra et andet land, vil den pågældende bestemmelse af Nederlandene ikke blive fortolket således, at den medfører, at vedkommende derved omfattes af den ordning, der finder anvendelse på statsborgere fra lande, med hvilke Nederlandene har afsluttet regionale, toldmæssige, økonomiske eller politiske overenskomster.

Norge.

Den i artikel 17 stk. 1 fastsatte forpligtelse til at tilstå flygtninge, der lovligt opholder sig i landet, den gunstigst mulige behandling, som under samme forhold indrømmes udlændinge med hensyn til retten til at tage lønnet beskæftigelse, skal ikke fortolkes således, at rettigheder ifølge overenskomster, som fremtidig måtte blive afsluttet mellem Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige eller mellem Norge og et hvilket som helst af disse lande, med henblik på gennemførelsen af særlige vilkår for overførsel af arbejdskraft mellem disse lande, udstrækkes til at omfatte flygtninge.

Storbritannien.

Konventionens artikler 8 og 9 skal ikke være til hinder for, at den britiske regering under krig eller i andre alvorlige undtagelsestilfælde i den nationale sikkerheds interesse kan træffe særlige foranstaltninger vedrørende en flygtning på grund af hans nationalitet. Bestemmelserne i artikel 8 skal ikke hindre den britiske regering i at udøve nogen rettighed over ejendom eller interesser, som den måtte erhverve eller have erhvervet som allieret eller associeret magt i henhold til en fredstraktat eller anden overenskomst eller aftale, som er eller måtte blive afsluttet til genoprettelse af freden efter den anden verdenskrig. Bestemmelserne i artikel 8 skal fremdeles ikke have nogen virkning med hensyn til behandlingen af ejendom eller interesser, som på tidspunktet for konventionens ikrafttræden for Storbritanniens vedkommende henhører under den britiske regerings kontrol som følge af en krigstilstand, der består eller har bestået mellem denne og et hvilket som helst andet land.

Den britiske regering anerkender artikel 17 stk. 2, idet dog for Storbritanniens vedkommende ordene »4 år« indsættes i stedet for »3 år« i punkt a, og punkt c udgår.

Med hensyn til sådanne spørgsmål under artikel 24 stk. 1 b, som falder inden for det britiske nationale sundhedsvæsens område, kan den britiske regering kun påtage sig at anvende den nævnte artikels bestemmelser i det omfang, lovgivningen tillader; ligeledes kan den kun påtage sig at bringe bestemmelserne i artikel 24 stk. 2 i anvendelse i det omfang, lovgivningen tillader.

Den britiske regering kan ikke påtage sig forpligtelserne ifølge artikel 25 stk. 1 og 2 og kan kun bringe bestemmelserne i samme artikels stk. 3 i anvendelse i det omfang, lovgivningen tillader.

Østrig.

Bestemmelserne i konventionens artikler 6, 7. stk., 2, 8, 17 stk. 1 og 2, 23 og 25 anerkendes alene som henstillinger og ikke som retlige forpligtelser.

Bestemmelserne i artikel 22 stk. 1 og 2 anerkendes alene forsåvidt som de vedrører offentlig undervisning.

Bestemmelserne i artikel 31 stk. 1 anerkendes kun i henseende til flygtninge, som ikke på noget tidspunkt har været berørt af en af en kompetent østrigsk judiciel eller administrativ myndighed vedtaget beslutning, hvorefter den pågældende forbydes ophold (Aufenthaltverbot) eller beordres udvist (Ausweisung eller Abschaffung).

Bestemmelserne i artikel 32 anerkendes kun i henseende til flygtninge, som ikke er beordret udvist af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden, som følge af en på en strafferetlig bestemmelse baseret foranstaltning eller af noget andet hensyn til den offentlige interesse.

Konventionen er i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, trådt i kraft den 22. april 1954.

Udenrigsministeriet, den 24. november 1954.

H.C. Hansen.